

Vài Giọt Mưa Lắc Rắc

Vài giọt mưa lắc rắc / rớt xuống thềm. Khô ran! Thế là Xuân đã tàn, thế là Hạ đang tới!

Em thơ cho anh hỏi: "Chị đẹp của em đâu?". Ơ! Sao em lắc đầu? Chị đi vắng rồi hả?

"Chị đi theo người lạ...Chị em đã theo chồng!". Ôi hai má em hồng! Ôi em thơ...thơ lắm!

Tôi cầm tay em, nắm, tôi nắm hồn thơ tôi. Tôi sợ như mưa rơi...nước mắt trời nhỏ xuống!

Tôi đã đi về muộn! Ba Mười Tháng Bốn ơi...Người nói vì tình người...mà nhỡn tiền bày thú!

Tôi có chỗ thường trú là Trại Tù Tàn Binh! Cái chỗ tôi thấy mình: Một Công Dân Đắc Tội!

Ba Má tôi có lỗi sinh ra tôi cỗi người. Ba tôi đã mất rồi, Má tôi cần cỗi quá...

Không còn gì trách nữa! Chúng ta đã lỡ lầm! Nói với bạn lời thắm, mỗi thằng nằm trên đất...

Nó, hình như đạo Phật cứ nam mô nữ mô...Tôi, bên nó, bơ vơ...cây trụ cờ...cũng vậy!

Lá cờ mới không thấy treo trước cổng trại tù. Họ nói thật...không ngờ: "Các anh không xứng đáng..."

...đi dưới cờ Cách Mạng! Chúng tôi đã thành công, cờ chỉ gắn trong phòng!". Đù má quân chó đẻ...

Bạn ơi, tôi nói thế! Thơ của Trần Tế Xương:

"Đù Mạ đù Cha cái giát giường
Đêm nằm chỉ thấy những đau xương
Mai đi mua nứa ông mần lại
Đù Mạ đù Cha cái giát giường!"

Tôi chắc Nguyễn Đình Cường lại mắng tôi "Thơ Bẩn!". Bùi Anh Trinh lẩn cấn "thơ Trần Văn Lệ mà...".

Bạn ơi...thôi, thế nha!

Trần Văn Lệ